

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Dilecto Filio Josepho Clementi Ex Ducibus Bavarix, Electo Coloniensi
Innocentius PP. XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

loquitur Pontifex c. 24. quia propter diversas electionum formas, quas quidam invenire conantur, magna pericula imminant Ecclesiis viduatis, statuimus &c. ut is collatione habita eligatur, in quem major, & sanior pars Capituli consenserit, &c. alias electio non valeat. Quæ Conciliaris dispositio cum sit novi juris inductiva, expressè statuens; eam solam electionem valere, quæ à majori parte Capituli celebrata fuerit, & post huiusmodi Conciliarem dispositionem nulla in hanc usque horam alia emanaverit constitutio declarans, electionem à minori Capituli parte factam, ullo unquam excogitabili casu, pro canonica esse reputandam: hinc inconcussa remanet sententia, nullam dari posse electionem canonicam soli minori parti innitentem. Hoc ipsum variæ constitutiones subsecutorum SS. Pontificum c. Cumana, 50. c. In genesi. 55. c. Ecclesia vestra, 57. de elect. confirmant; suffraganturque Concordata Germaniæ in verbis: *item placet nobis, quod in Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis fiant electiones Canonica, quæ ad dictam sedem deferantur, & si canonica fuerint, eas confirmabimus.*

1796. Verum his non obstantibus communis tenet, ut postulatio concurrens cum electione, huic prævaleat, requiri, quod suffragia postulantium duplò plura sint, quam eligentium; ita Layman in c. scriptum, 40. de elect. n. 4. Gonzalez in c. 3. de postul. Pral. n. 15. Hostiensis in c. scriptum, 2. utrum jus, n. 13. Abbas *ibid.* n. 14.

Philippus Braun h. r. & alij communiter. Decisio sumitur ex cit. c. scriptum, 40. h. t. ubi agitur de hoc casu, & deciduntur sequentia: Primò, quod, ubi postulatio cum electione concurrat, postulatio admittatur rejecta electione, si numerus postulantium est duplò major, & postulatus dignus. Secundò, si postulatus sit indignus, postulationem, & electionem reprobari, si hoc major pars postulantium ignoravit. Tertio, si major pars postulantium scivit, postulatum esse indignum, & electus, licet à minori parte, sit idoneus, electionem confirmari, quod etiam faciendum est, si numerus postulantium non sit duplò major. Ex hac autem decisione clarè habetur, postulationem non prævalere electioni, quando cum illa concurrat, nisi habeat duplò majorem numerum postulantium, quam sit numerus eligentium. Confirmari potest exemplò recenti, ubi Innocentius XI. postulationem Cardinalis Fürstenbergij ad vacantem Ecclesiam Coloniensem rejectit, & electionem Serenissimi Principis Josephi Clementis, ex Baviaræ Ducibus confirmavit, licet postulatus, ex 24. suffragiis Electorum habuerit 13. electus autem tantum 9. duobus reliquis in alios dispersis, ut patet ex Brevis confirmatorio Electionis Colonienfis dato apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die vigesimo Septembris, anno M. DC. LXXXVIII. Pontificatus Innocentii XI. anno duodecimo: ejus autem tenor is est:

* * *

DILECTO FILIO JOSEPHO CLEMENTI EX DUCIBUS BAVARIÆ, ELECTO COLONIENSI INNOCENTIUS PP. XI.

1797. Dilecte Fili, Salutem, & Apostolicam Benedictionem. Apostolatus officium, meritis licet imparibus, Nobis ex alto commissum, quo Ecclesiarum omnium sollicitudinem gerimus, salubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter satagentes, solliciti corde reddimur, & solertes, ut cum de Ecclesiarum ipsarum regiminibus agitur committendis, tales eis in pastores præficere studeamus, quorum præsidio, & auctoritate, providaque directione, illæ non solum præfer-

ventur à noxijs, sed etiam, adspirante superni favoris aurâ, felicibus proficere valeant incrementis.

Sanè Metropolitana Ecclesia Colonienfi, cujus pro tempore existens Archiepiscopus, etiam S. R. I. Princeps, Elector existit, & cui b. m. Maximilianus Henricus ex Ducibus Baviaræ, dum viveret, Archiepiscopus præsidebat, per obitum ejusdem Maximiliani Henrici, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ persolvit, Pastoris solatiò destitutâ, cum di-

lecti

lecti Filij Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ, ad quos occurrente illius Vacatione, electio Personæ idoneæ, illi ad electionem hujusmodi per Romanum Pontificem pro tempore existentem præficiendæ, juxta Concordata dudum inter Sedem Apostolicam & inclytam Nationem Germanicam inita, spectare dignoscitur, pro futuri Archi-Episcopi Coloniensis electione celebranda; vocatis omnibus, qui voluerunt, potuerunt, & debuerunt, Electioni hujusmodi commodè interesse, die ad id præfixâ, ut moris est, convenientes in Unum, alij quidem Te, qui Canoniatum, & Præbendam dictæ Ecclesiæ Coloniensis ex dispensatione Apostolica obtinens, ac dilecti Filij Nobilis Viri Maximiliani Emmanuëlis utriusque Bavariæ Ducis, S. R. I. Principis Electoris, fratris Germanus, & in decimo septimo ætatis Tuae anno constitutus existis, quiq; Ratisbonensi, & Frisingensi Ecclesiis, ex concessione pariter, & dispensatione Apostolica, munere Consecrationis nondum suscepto, præesse dignosceris, & fidem Catholicam, juxta articulos pridem à Sede Apostolica propositos, emisisti; ac cum quo per alias nostras in simili forma Brevis expeditas literas super ætatis defectu præfato, & super eo, quod memoratis Ecclesiis Ratisbonensi, & Frisingensi præesses, aliisq; impedimentis, seu defectibus, ad hoc, ut illis non obstantibus, in Archi-Episcopum, & Pastorem dictæ Ecclesiæ Coloniensis eligi liberè, & licitè posses, sub certis modis, & formâ tunc expressis, dispensaveramus, per viam seruitutis in Archi-Episcopum Coloniensem, collatis in Te suffragiis, tertiam ipsorum Capitularium partem excedentibus, e-legissent: alii verò ex dictis Canonitis, quorum proinde numerus duplò major non fuerat, dilectum Filium nostrum Guilielmum Ægonem S. R. E. Presbyterum, Cardinalem de Fürstenberg nuncupatum, Ecclesiæ Argentinensis ex concessione, & dispensatione Apostolica Præulem, in sum, & prædictæ Ecclesiæ Coloniensis Archi-Episcopum postulassent, & Tu electioni præfata de Tui persona, sicut præmittitur, facta, legitime consensisses, atque electionis, & postulationis hujusmodi authenticum instrumentum à Capitulo, & Canonicis prædictis, Venetabili Fratri, Sebastiano Antonio Archi-Episcopo Damasceno,

Tom. I.

ad Tractum Rheni, & partes inferioris Germaniæ nostro, & Apostolicæ Sedis Nuntio, per eorum Syndicum traditum, ad Sedem prædictam transmissum fuisse.

Nos instrumentum electionis, & postulationis præfatarum, totumque petitæ confirmationis, & admissionis respectivè negotium ad Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, rebus consistorialibus præpositam, discutiendum commisimus, ipsaque Congregatio, omnibus maturè, & diligentissimè perpensis, unanimitè omnium sententia, præfata postulatione de persona ejusdem Guilielmi Ægonis Cardinalis, & Præsulis repulsâ, electionem supra dictam de Tui persona, ut præfertur, celebratam, confirmandâ, ut infra, censuit; Nosq; ejusdem Congregationis sententiam, factâ Nobis relatione, approbavimus.

Hinc est, quod Nos eidem Ecclesiæ Coloniensi, ne diuturnioris vacationis exponatur incommodis, quantum Nobis ex alto conceditur, salubriter providere cupientes, ac sperantes in Domino, Te, cui præter generis splendorem, & Majorum tuorum, ac præcipuè memorat i Maximiliani Emanuelis Ducis, & Electoris Fratris Tui, novis indies clarissimis decoribus cumulatoria semper in Catholicam Religionem, & Sanctam Sedem merita, eximia pietas, egregiæque virtutes, cum ætatis ususque rerum accessione plurimum incrementi, Domino benedicente, suscepturæ suffragantur, dictæ Ecclesiæ multum utilitatis allaturum, omnesque seduli Administratoris, & tuo tempore religiosi, circumspectique Præsulis partes impleturum esse, Teq; horum intuitu, specialis favore gratiæ prosequi volentes: ac Tui, nec non Venerabilis Fratris Joannis Henrici Episcopi Hieropolytani, moderni dictæ Ecclesiæ Coloniensis Suffraganei, ac Canonici, singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, qua vis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum presentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes: nec non omnia, & singula monasteria, etiam consistorialia, prioratus etiam conventuales, Canonatus, & Præben-

C c c

ben,

bendas, cæteraque beneficia Ecclesiastica, quomodolibet qualificata, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis, in Titulum, Commendam, vel administrationem, aut aliàs quomodolibet obtines, & expectas, ac in quibus, & ad quæ jus Tibi quomodolibet competit, *quæcunque, quocunque, & qualiacunque* sint, illorumque fructuum, reddituum, & proventuum veros annos valores, ac huiusmodi concessionum, & dispensationum, literarumque nostrarum præfatarum tenores, & alia quæcunque, etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes: *motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostra, deq. Apostolica potestatis plenitudine, Electionem de persona Tua in Archi-Episcopum Coloniensem, sicut præmittitur, factam, tenore præsentium Apostolica autoritate confirmamus, ac quatenus opus sit, omnes & singulos tam juris, quàm facti, & solennitatum etiam substantialium, & de jure, vel consuetudine seu aliàs, quomodolibet requisitarum defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.*

1798. Neque obstant in contrarium allata. Nam autoritas Passerini ex ordine Prædicat. relatè ad alios, qui talem postulationem electioni postponunt, nec ratione, nec lege intentum evincit, & fortè Passerinus non loquitur *loc. cit.* de postulatione aliter, quàm observetur jure privato sui Ordinis, cujus ratio sumi potest ex eo, quod allegat Barbosa in *cit. c. scriptum, num. 3.* ubi ad ea verba *cit. c. majorem facerent numerum*, notatur, inquit, ad hoc, quòd, quando concurrunt electio, & postulatio, data indentitate electi, & postulati, præfertur postulatio, si est facta à duabus partibus de tribus; quia illa, quæ fit à duplo majori numero, nititur juri, & gratiæ, ut dicitur per Jul. Lavor. *Var. lucubr. tomo 1. tit. 4. c. 14. num. 9.* ubi tamen ex Castellin. *de elect. c. 2. num. 8.* observat, *in Ordine Prædicatorum legitime postulatam illum dici, qui à majori parte eorum, ad quos electio spectat, postulatus fuit*; hæc Barbosa *loc. cit.*

1799. Neque obstat glossa, de qua *nu. 1794.* Negandum enim est, in *c. scriptum*, ut postulationi contra electionem locus sit, requirente duplo majorem numerum postu-

lantium, quàm sit eligentium, etiam si postulatus aliàs idoneus sit, non contineri jus commune, sed tantum provisionem specialem. Nam huic glossæ oppono alteram, *c. Bonæ, elig. 1. de elect. V. in tanta discordia*, ubi habetur: *ut postulatio præjudicet electioni, requiritur, ut numerus postulantium sit duplo major numero eligentium.* Nec etiam ratio, ex qua glossa nobis contraria procedit, fundamentum habet. Nam licèt ibi dicatur: *etsi partes consenserint, hoc modo procedas*, malè tamen dicitur, *modum procedendi*, vel in postulatione admittenda, vel in electione confirmanda *fuisse affixum, consensui partium sic*, ut in hoc concursu delegatus illum modum in definienda causa teneat, in quem ipsæ partes consenserint; nam hujus expositionis nullum habetur fundamentum, & textus explicatio longè rectiùs redditur, tenendò, quod dicunt *cit. Laymann, & Gonzalez.* Si enim verba Canonis bene attendantur, Pontifex ibidem scribens ad proximum Notarium suum, & mandans, ut post diligentissimam commissarum inquisitionem, eo modo, quem subjungit in eadem decretali, procedat, *si partes in eum consentiant*, per hæc verba nihil aliud voluit, quàm *ut, si partes in eum ut Judicem consenserint, non recusandò illum, juxta præscriptum modum procedat*, ut rectè observat Laymann *in paraphrasi ad cit. c. scriptum*; aliam etià expositionem V. apud Gonzalez in *cit. c. scriptum*, ubi refert totum Canonem.

Ad alia contrariorum fundamenta, de 1800. quibus à *num. 1794.* Resp. ab his immeritò confundi quæstionem *electionis pure, seu simplicis* (quin cum ea concurrat postulatio) *cum electione mixta*, seu concurrente simul postulatione; nec enim, quod jura statuunt de electione simplici, eo ipso etiam procedit in electione mixta; cum de hac extent jura prorsus alia, ut constat ex dictis *num. 1796.* quod affertur ex Concilio Lateranensi, sub Innocentio III. in *c. 24.* & habetur in *c. quia propter, 42. de electione*, manifestè loquitur de electione simplici, seu facta non concurrente postulatione; sed sic nihil facit ad intentum. Nec etiam reliqui Canones allati *nu. 1795.* aliud probant. Nam *c. Cumana, 50. de elect.* ut liquet ex toto textu, agit solùm de pura, & simplici electione sine ullius postula-

stulationis concursu. Nec aliud habet *c. in genesi 55. & c. Ecclesia vestra 57. cod.* Verba autem, quæ afferunt ex Concordatis Germaniæ, nullam apicem continent sententiæ contrariæ faventem. Minus autem subsistit, quod in principio argumenti supra *num. 1795.* dicitur, communem Canonistarum sententiam stare pro postulatione contra electionem, si plures sint postulantes, quàm eligentes. Nam si hoc dicerent de electione simplici, verum haberent; sed non de electione mixta cum postulatione, ut constat ex dictis *nu. 1796.* præterquam, quòd valde probabiliter ex *num. 1790.* nec Passerinus illis patrocinetur.

1801. Nec obstat, quòd post *c. scriptum*, conditum sub Innocentio III. subsequuta sit dispositio Capituli *quia propter*. Nam etiam ante conditum *c. scriptum*, ab Innocentio III. per Alexandrum III. in Concilio Lateranensi statutum fuit, de majori numero in quibuscunque Capitularibus actibus præferendò regulariter minori, quin huic per *c. scriptum* derogaretur, propterea, quòd loquantur de diverso casu: sed sic etiam est de eo, quòd habetur in *c. scriptum*; ac illo, quòd in *c. quia propter*. Hoc enim disponit de *electione simplici tantum*, illud de *mixta*: illud, ubi est electio cum postulatione, istud, ubi sine. Ineptè igitur inducitur iurium correctio, quando tam appetita eorum conciliatio habetur, præsertim etiam in decisione Summorum Pontificum fundata, ex *num. 1797.* Deinde Innocentius IV. Innocentio III. & Concilio Lateranensi posterior, ut videri potest apud Panormitanum *c. scriptum V. confirmes*, ad eandem contrariæ sententiæ objectionem (*nulla valet electio, nisi facta à majori parte Capituli*) post Concilium Lateranense IV. sic respondet: *hic habes notabile, quòd, quando contingit fieri unam postulationem, & electionem, non servetur illa regula, qua is eligitur, qui à majori parte.*

1802. Si autem quæras, quis sit effectus postulationis? Resp. præcipuum ejus effectum esse, quòd, si admittitur, det idem jus postulato, quòd confirmatio electo. Unde sicut electo confirmato datur administratio, sic etiam datur postulato admisso; Zoësius hic *n. 14.* & Abbas in *c. 1. h. t. n. 34.* Nam per postulationem etiam solennem, antequam admittatur,

Tom. I.

nullum jus acquiritur postulato, *c. per postulationem, 5. h. t. ibi: licet per postulationem hujusmodi nullum jus sit alicui acquisitum, ideoque sine præjudicio alicujus postulationem potuissimus repellere memoratam.* Diriguntur enim tantum vota ad Superiorem, ut de gratia velit admittere postulatum; sic Zerol. *in praxi Episcop. p. 1. V. Jus ad rem, §. 14.* Garcia de *benefic. p. 4. c. 3. n. 7.* Ex hoc sequitur, quòd postulatus, ante postulationem admissam, non possit suscipere administrationem Ecclesiæ; aliàs enim privatur omni commodò postulationis; & admittentes illum ad administrationem privantur jure suo pro illa vice, illudque ad Papam devolvitur; Cardin. Tuschus *lit. P. conclus. 459.*

ARTICULUS VIII.

De pœna postulantium indignum.

1803. Quæstio est, an qui *scienter* postulant indignum (cum scilicet, qui laborat vitio, seu defectu indispensabili, vel non solito dispensari) pro ea vice, ipso jure, seu facto privati sint potestate postulandi: respondet Zoësius *h. t. n. 5.* esse, qui negent eò quòd hæc pœna (quæ non est laxanda, sed restringenda) sit inducta contra *eligentes*, non autem *postulantes* indignum. Sed probabilius est oppositum ex *c. 40.* ubi rejecta postulatio, & ea pœna *postulantibus* imposita est, quia *indignum* postularunt; non autem, quòd postulatio indigni concurrerit eo casu cum electione, id, quòd etiam colligitur ex *c. 1. h. t. ibi: licet autem ex eo, quòd hominem, qui vestro non conveniebat proposito, postulastis, cum vos interdicti sententiam servaretis, ipse tamen eam contemneret observare, permisa vobis abusi fueritis potestate, ac ideo vos eà non immeritò privare possemus, cum juxta divina legis edictum, non liceat vestem induere de lana, linòque contextam: ne tamen &c.*

1804. Eandem pœnam incurrant ij, qui postulationem personæ indignæ temerè factam, & ob vitium personæ à Superiore cassatam renovant, aut repetunt, *c. gratum, 2. h. t.* cum enim plures è Canonicis Senonenfibus, postquam Pontifex postulationem ab eis factam cassavisset, postulationem cassatam denuo niterentur innova-

Ccc. 2

re;